

Ca.1901

AFSENDER

Johannes Kragh

MODTAGER

Jens Ferdinand Willumsen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København (Danmark)

Omtalte personer:
P.V. Jensen-Klint

Arkivplacering:
J.F. Willumsens Museum
Arkivkasse: A/II/2 - K

DOKUMENTINDHOLD

Johannes Kragh kan ikke tage med på Willumsens studierejse til Schweiz, da han har uopsætteligt arbejde, som skal færdiggøres.

TRANSSKRIFTION

Rosenvængets Paralelvej 5

Kære Willumsen

Tak for begge Deres breve både det fra Amerika og det ikke. De har glædet mig meget begge to. Mest for resten det sidste. Det har glædet mig for såvidt som jeg føler Deres venskab deri at De vil være sammen med mig, samtidig med at jeg er meget ked af ikke at kunne følge opfordringen. Jeg er bundet ved arbejder som jeg har påtaget mig inden for en bestemt tidsfrist og som jeg ikke har råd til at give afhold på. Altså den gamle historie om at tjene penge; hvormed

tiden går, så inden man sér sig om er den løbet fra én og man har intet andet udrettet end det meget sølle at skaffe sig selv tag over hovedet og noget at putte i ansigtet. – Men endnu engang tak fordi De kunde tænke på at være sammen med mig på Deres studie tour. Da jeg fik Deres brev havde jeg – ja har da så endnu – mest lyst til at sige pr. Telegram: kommer strags! og så komme, og imedens jeg skriver dette, harmer det mig at jeg må skrive det.

Vær nu ikke vred på mig oven ikøbet.

Deres hengivne Ven

Johannes Kragh

Jeg skal hilse fra P.V.J. Klint.

Normanget's Paraleling' 5

Kan Willmann

Tak for begge Brev
bid du for Amerika og det
sikke. De har glædet mig
migel begge to. Mest for
næsten det sidste. De har
glædet mig for så vidt som
jeg føler ~~at~~ deres venkab
der at de vil være sammen
med mig, samtidig med at
jeg er meget bled af ikke
at kunne følge opfordring-
en. Jeg er bændet ved arbejde
som jeg har pålagt mig inden
for en bestemt tidsfrist
og som jeg ikke kan nå
at give afhold på. Men
den gamle historie om
at tjene penge; hvorved

Altså går så indtænksomme så
 sig om i den løst for en
 og man kan ikke andet end
 tænke sig det meget godt:
 at skaffe sig selv lig over
 hovedet og noget at sætte i
 ansigtet. - Men endnu engang
 tak fordi de kunde lade
 sig så var sammen med
 mig på den sidste tur.
 Da jeg fik den bær havde
 jeg - ja var de så endnu -
 med lydt til at sig for.
 Telegram: kommer straks!
 og så komme, og imidlertid
 jeg skriver dette, skriver det
 mig at jeg må skrive det.
 Var nu ikke ved på mig
 men ikk.

Deres hengivne ven
 Johannes Thøgersen

A II. 2-K I

Jeg er nok ikke
 den 2. 1. 7. 1891